

РЕШЕНИЕ

№ 5340

гр. София, 09.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 27.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1839** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на „ДИ ЩЕРН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.4, представлявано от законния представител Н. П., чрез адв. М. С., срещу уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1571 от 13.01.2023 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 на Заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), в частта с която на дружеството е отказано частично подпомагане по Подмярка 13.2. СЕПП, Натура 2000, С. н ЗДП.

Жалбоподателят твърди, че оспореният акт е издаден в нарушение на изискванията за форма, тъй като не са посочени конкретните основания за постановения отказ. Прави искане съдът да отмени акта в оспорената част. Претендират се разноси по делото.

Ответникът по жалбата – Зам. изпълнителен директор на ДФЗ, чрез писмена форма, изразява становище за недопустимост и неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер – 100 лева. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

„ДИ ЩЕРН“ ЕООД - [населено място] е дружество, регистрирано като земеделски производител с УРН: 689312. През 2021г. е подало заявление за подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ с УИН: 22/200521/04781. По повод

на подаденото заявление са извършвани административните проверки, резултатите от които са обобщени в нарочни форми.

Със заповеди за извършване на проверки на място № 445975 от 20.09.2021г., № 445975 от 20.09.2021г., издадени от началник отдел на Регионален технически инспекторат Х. към ДФЗ, спрямо кандидата е възложено да бъде извършена частична проверка на място по схемите за директни плащания за площ 2021г. с краен срок 26.11.2021г. (с втората заповед само се удължава срока на проверката). Резултатите от проверката са представени в нарочен доклад, приет по делото. Няма доказателства по преписката за уведомяване на жалбоподателя за резултатите от проверките. Представените по преписката доказателства, които касаят заявления за подпомагане на жалбоподателя за други години са неотнормими към законосъобразността на оспореното писмо и не следва да се коментират.

Оспореният акт не съдържа каквито и да било правни и фактически основания за издаването му. В писмото са посочени оторизираните суми по всяка от мерките и съответно „намаленията“, както следва: по подмярка 13.2/НР – 3429.51лв., СЕПП – 5521.67лв., мярка 12/натура 2000 – 3137.13лв., С. – 4063.65лв., схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания (ЗДП) – 4161.31лв. Посочено е, че общата оторизирана сума е изчислена чрез И. след извършването на задължителните административни проверки и/или проверки на място на данните в подаденото заявление, като тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И..

По делото е представено доказателства за датата на съобщаване на писмото, а именно 28.01.2023г. 14-дневния срок за подаване на жалбата е 11.02.2023г., но тъй като 11.02.2023г. е събота, срокът за подаване е до първият работен ден - понеделник, а именно - 13.02.2023г, когато е била и подадена жалбата, поради което съдът приема, че подадената жалба е в срок.

С оглед на установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. За да прецени основателността на жалбата, съдът съобрази следното:

Според чл.20а, ал.1 и ал.2 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност и я представлява. Съгласно чл.20а, ал.4 от ЗПЗП, изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. Видно от представеният по делото Протокол № 197 от заседанието на Управителния съвет, състояло се на 19.08.2022г., (л.12 от делото) г-н Я. Г. - министър на земеделието и председател на Управителния съвет на ДФ „Земеделие“ е избрал заместник-изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ В. К. с ресори „Директни плащания на площ“ и „Информационни технологии“, с което е делегирал правомощия по Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), в това число да издава всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане до кандидатите за подпомагане. По тези съображения съдът приема, че оспореното уведомително

писмо е издадено от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия.

Акът в оспорената му част не отговаря на изискванията за форма, тъй като не съдържа каквито и да било фактически и правно основания за издаването му. За такива съдът не приема съдържащите се данни в Таблица № 1, вкл. и съдържанието на Колона 6 „Оторизирани суми“ и Колона 3 „Намаления“. В тези колони са посочени само общо суми в лева, а в пояснението за съдържанието на Таблица 1 за колона 3 е обяснено, че „намаленията“ биха могли да бъдат формирани на различно фактическо и правно основание, като е възможно да са осъществени заедно или поотделно множество различни хипотези, като:

1. намаления на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление - проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ;
2. намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания;
3. наложена ставка на корекция („финансова дисциплина“), определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и член 8, §. 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013;
4. линейно намаление съгласно чл.51, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, параграф 2, буква е), т. i) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията;
5. линейно намаление съгласно чл.65, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл.6, параграф 2, буква е), т. iii) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията.

От акта не става ясно на кое от посочените основания или на кои от посочените основания и респ. в каква степен на всяко от тях, е формирано съответното намаление за конкретната схема/мярка. Изискването за мотивиране на акта чрез посочване на правните и фактически основания за издаването му представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, която се проявява в две насоки. От една страна чрез излагането на мотивите се довежда до знанието на страната съображенията, поради които административният орган е издал или е отказал да издаде искания административен акт. Това подпомага страните в избора на защитни средства при оспорване на акта. Наред с това, наличието на мотиви подпомага контрола за законосъобразност, който съдът упражнява над оспорения акт. Липсата на каквито и да било мотиви в оспорения акт е такова съществено нарушение на изискването за форма, че прави актът незаконосъобразен и е основание за неговата отмяна.

Този порок на акта не може да бъде преодолян нито чрез съдържанието на административната преписка, нито по-специално чрез доклада за проверките на място, доколкото съдържащите се там данни също не насочват конкретно за всяка една от мерките/схемите как е формирано съответното намаление и по отношение на кои/колко като площ имоти действа всяко едно от възможните намаления за отделните схеми/мерки. В нито един от документите, представени по делото от страна на административния орган не са изложени конкретни, ясни и пълни мотиви.

Отделно от това, във връзка с съдържанието на административната преписка следва да се посочи още, че дори изложеното в докладите от проверките да бе ясно и пълно

като мотив за постановените „намаления“, то това не би могло да поправи порока във формата на оспорения административен акт, тъй като не изхожда от издателя на акта. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975г. на ОСГК, което не е отменено и респ. не е загубило значение, доколкото уредбата в изискванията за посочване на правни и фактически основания в административните актове не е променена с АПК, спрямо З. (отм.), неизлагането на мотиви в оспорения акт може да бъде saniрано чрез допълнително изложени мотиви, само когато те изхождат от същия административен орган, който го е издал, каквато очевидно настоящата хипотеза не е.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният акт е незаконосъобразен, поради което и на основание чл.168, ал.5 от АПК, същият следва да бъде отменен, а преписката – върната за ново произнасяне от страна на административния орган, без съдът да проверява основанията за оспорване по чл.146, ал.1, т.4 и т.5 от АПК.

Правомощията на съда при отмяна на административния акт са уредени в чл.173 от АПК. При отмяна на акта поради нарушение на изискването за форма съдът изпраща преписката със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за заплащане на разноски по делото от страна на процесуалния представител на жалбоподателя. По делото са представени доказателства за направени разноски в размер на 50лв. за държавна такса и 1000 лв. за адвокатски хонорар. На основание чл.143, ал.1 от АПК Държавен фонд „Земеделие“ следва да бъде осъден да плати на жалбоподателя разноските по делото в размер на 1050 лв.

По изложените съображения и на основание чл.173, ал.2, АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ДИ ЩЕРН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.4, представлявано от законния представител Н. П., чрез адв. М. С., срещу уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1571 от 13.01.2023 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 на Заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), в частта с която на дружеството е отказано частично подпомагане по Подмярка 13.2. СЕПП, Натура 2000, С. н ЗДП.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне, съгласно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) да плати на "ДИ ЩЕРН" ЕООД - [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 4, представлявано от законния представител Н. П., чрез адв. М. С., разноските по делото в размер на 1050 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението му до страните.

СЪДИЯ: